

(המשך עמוד 39)

טרם היתה... המיטרה גאה שהיא עורכת הקירה להלל משאפנים. זאת בריחה כי כאן היה משאפנים, אבל לטובת העברייני, לא לטובת השטר. ביטלו תיק לטוטר, ועל זה לא קיבלתי תשובה מרוברת המיטרה.

לא פעלו בחלל הריק

אופק (39) הוא קצין מיטרה לשעבר בדרגת מפקח, ששירת במיטרה רמת-גן כתובע מיטרה. לפני שנים הוא ניסה לארגן איגוד מיקצועי של שוטרים, ולא הצליח. נא סר עליו להתראיין בנושא זה, אבל הוא טען ששירות איגוד חוקים, והתראיין. במיטרה מיטמעת הוא הורד לדרגת סמל, ועובד את המיטרה. מאז הוא עורך דין פלילי, ובין התיקים שבטרי פולו יש והיו רבים הקשורים לבעיות

שוטרים.

לפני שהגיע לעורך דין אופק, פנה רס"ר רינגל לשלושה עורכי דין אדריס, שרצו ממנו שכו"ס יחזיקו נכסיהם 50 אלף דולר. אופק ביקש 20 אלף דולר, מהם שילם רינגל, עד היום, רק 2500 שקלים. אופק חדש עתה המיטרה לממן את הגנתו של הרס"ר, והוא עדיין מחכה להסבה. "אם לא אקבל את הכסף מהמיטרה", הוא אומר, "אז אבצע לדין, בשם רינגל, את השוטרים אשר גרשו לפי תיחת ההליכים הפליליים נגדו, שלא כדיו. ברור לי ששוטרים אלה לא פעלו בחלל הריק. כדי להעלים הבעות על היו צריכים לקבל גיבוי ממפקח תחת השכונות, יעקב רו. אדו מה, רס"ר אהרון ראוק, הועלה באת דרגה וכיום הוא קצין, מוריד בבית הדין לרש"ר רים. אני מרגיש רע מאד מכ שראש הוה מרדיו. אטור לו להודין שוטרים" מפקדו לשעבר של רינגל, סגן צבי יעקב רו, אמר שיש לו הרבה מה לומר

על המיטרה, והוא ישמח לדבר, אבל דוברת מחו תל-אביב, דליה גלעד, אמר שהמיטרה הוא יקבל רשות להתראיין הם קלושים. האישור לא התקבל, ותחת זאת מסרה הדוברת את התגובה הבאה: "נושא המיטרה של רינגל פורסם מעבר לכל פרופורציה. המיטרה הרי תה מעוניינת שהתיק יגיע לבית המיטרה, עלימנת שבית המיטרה יפ" סוק את הדין בנושא. ההמלצה להעמיד את רינגל לדין התקבלה בדרג פיקוד המחוז, ועל-דעת אגף החקירות במטה הארצי. ברור שאלמלא היה מדובר באיש המיטרה, תיק מסוג זה לא היה מגיע לבית המיטרה. מדובר בתיק שמקורו בסיכור שכנים ממושך, וש נחקר על-ידי תלונות חוזרות ונשנות. גם אם ברדיכלל סיכור שכנים מסוג זה אינם מגיעים לבית המיטרה, בעניין זה היה עניין במיטרה כי הגושא יידון וייבחן על-ידי בית המיטרה".

(המשך עמוד 35)

הרוחה של מיטרת תל-אביב, שהוה לט להחזירו לשורת בהתאם לכושרו הבריאותי. הוא חוזר למיטרה ועבר כמצלם מיטרה. שנה אחרי כך החליט טו ועדה רפואית של המיטרה שי יפרשו לגימלאות. נקבעו לו 27 אחורי נכות, לצורך קביעת גובה הפנסיה. כי 1985 עזב סופית את השורות במיטרה אחרי חמש שנות עבודה. מאז לא עבר עוד. רובו ככולו היה שקוע בהימורים.

כספ כמו מים

אחרי שזעוב תיבחן את השורות במיטרה, התחיל להגדיל את סכומי השקעותיו בהימורי הטוטו לי עשרות אלפי שקלים, ואף למאות אלפי שקלים.

שיטות ההימורים שלו הלכו והשתכללו. הטוטו הוא גוף ציבורי, בפקוח מר עצת ההימורים. כללי ההימורים קבויים. כל טופסיה הטוטו נאספים ביום המיטרה. כחצות, לא ניתן להשתתף בשיטות ההימורים. אחרי יום החמישי בשבוע, על המשתתף לשלם עבור הטופס או הטפסים שמילא בזמן המיטרה. אלא שבמפעל המצב שונה.

יש סוכני טוטו ובעלי תחנות שאצו לם ממלאים את הטפסים. אלה מעביר רתם לתחנות נשור. חברת נשור אחרת לפני הספורטוטו על איסוף הטפסים והכספים. כמובן שגם הסוכנים, וגם חברת נשור מקבלים רמי-עמלה ממחזור ההימורים.

האינטרס של כל סוכן או בעל תחנת הימורים הוא שמחזור ההימורים אצלו יהיה גדול עד כמה שיותר. משוכך התנאים הניתנים לממחרים קבועים נוחים יותר מאלה הניתנים ליתר הממחרים.

יעבז היה מהמר קבוע ומהמר כבד. משום כך נהג לתת הוראות לסוכני הטוטו שלו כיצד למלא עבורו את הטפסים, מסר מהי שיטת ההימור, והסוכן היה מבצע את העבודה עבורו. לא רק זאת, אלא שיעבז לא היה משלם עבור הטפסים, כמתחייב, עד לשעת חצות ביום החמישי. תמורת מילוח הטפסים היה נותן צ'קים רק ביום השישי בבוקר. כשעה שנתן את הצ'קים, הטפסים שמילא היו כבר במישרי הספורטוטו, מצולמים על מיקרופילם. כלומר, הטפסים אושרו להשתתף במחזור ההימורים השבועי, מבלי שתמורתם שולמה.

כ-30 שנות הימורים תמיד כיבד את הצ'קים שנתן. מבחינת הטוטו, האחיות לתשלום מוטלת על חברת נשור. מבחינת חברת נשור, האחיות מוטלת על הסוכנים. אלמלא עמד יעבז מד אחורי הצ'קים שנתן, האחיות היתה נופלת על הסוכן, שהיה צריך לשלם עבור הטפסים שנשלחו.

או היכן הפירצה? טופס שלא שולם עבורו הוא למעשה טופס פסול, ואסור לו להשתתף במחזור ההימורים השבועי.

אם הטופס שמילא שולם בצ'ק, וה צ'ק היה ללא כיסוי, הוא שותף במחזור ההימורים למרות שהוא למעשה טופס פסול. אם הטופס הפסול זכה בפרס הגדול, הרי שסכום הפרס הראשון היה עובר לשבוע הבא, ואז סכום הזכייה היה גדול בהרבה. כמיכוד טפסים, שהם למעשה טפסים פסולים, יש משום הר נאת הציבור. זו הפירצה שיכולה להביא למעשי-מירמה בסכומי-כסף עצויים.

שיטת המשולשים

יעבז היה למומחה בטוטו. את זכייתו הגדולה במיליון דולר תיכנן חודשיים מראש. לפני זה זכה שש פעמים נוספות בפרס הגדול.

לצורך מימון ההימורים הוא עסק בקנייה ובמכירה של מוצרים חשמליים יקר-יערך. הוא קנה אותם בחשבונות, והיה מוכר אותם מייד באמצעות פירסום מודעות בעיתונים. כשיטה זו גייס

ולא חזר. צעקתו: רינגל! אבל הם סגרו את התרים ולא ענו לי. אחי ואני לקחנו את הבן לתה-השומר, והוא היה שם בחדרהניתוח עד הבוקר.

מאותו יום לא הפסיק רינגל להציק לי. אז התחיל סיפור הצואה. הומנתי חברת-מיטרה, כדי לתפוס את המורה. זה עלה לי 100 דולר ללילה, אבל השומרים לא הצליחו לתפוס אף אחד. הבאתי חברה אחרת, שהרכיבה בחנות מצלמת וידאו, אבל גם זה לא עזר.

אשתי ואני התייאשנו, וגם לא היה לנו כסף לדברים האלה, ולכן התחלנו בעצמנו לשמור בתורנות, כל לילה, עד הבוקר. זה לקח חודשים. היינו ישנים פעם בחודש-החובל, פעם בניגה, פעם בחי של השכנים, פעם במכונית.

בגלל זריקת הצואה, נגרם לנו נזק רב. היינו צריכים לזרוק שוקולדים ואפלים ומיצרכים אחרים, שזוככלו בצואה. בכל פעם צבעתי מחדש את חזית הקיוסק. בכל פעם היינו צריכים לשטוף במיכרשות ובמים את הצואה. בוקר אחד, בשעה 5, גאולה ראתה את רינגל. היא התחילה לרוץ אחרי, הוא התחבא מאחורי ארון-הגאז. היא עמדה מולו, אמרה לו: יה חתיכת נבלה, זה אתה שמענה אותנו כל הזמן? הירקן התייאש, בגלל הצואה, ועזב. אני לא התייאשתי ולא עזבתי.

בנאדם נורמלי

ה לא נכון שאשתי ואני קיבלנו מכות מעבריינים. רינגל סתם משתמש בחרט הזה כדי לחפש אנשים אחרים, שכאילו היו זורקים צואה על הקיוסק.

לפני שנה וחצי רצו שני בחורים, שאני מכיר אותם מהשכונה, לקחת רבי רים מהקיוסק, ולרשום עליהם שוב. לא הסכמתי, והם התחילו להתחבא ולצוק. היו קצת מכות, אבל שום דבר רציני לא קרה. רינגל שמע את הצעיקות, והחליט לעשות מזה עניין. בבית המיטרה הוא סיפר שעבריינים — הבחורים האלה הם על עבריינים — היכו אותי ואת אשתי מכות-רבים.

עד כאן דבריו של עזרא סעדיה. גאולה סעדיה: בנאדם נורמלי, כאשר שמהו מציק לו, ובמדבר על זה. בנאדם נורמלי לא יזרוק צואה במשך שלוש שנים, רק פסיכופאט. עד היום אני שוקק מזה, נעשה לי לאיטוב כשאני רואה אותו. יש לו חוצץ פה. הוא עומד על המיטרה שלו, ומצו לם אותי. כשאני אומרת לו: מה אתה עושה? הוא עושה לי כל מיני תנועות בידיים, כמו יאללה, יאללה...

אני לא מבינה איך הוא יצא וכאי במיטרה. אני כבר לא מאמינה במיטרה. מהו כאן לא בסדר. איך זה שאדם כמוהו ממשיך לשרת במיטרה? אני ארוך אתו, אפילו כל החיים. יהיה מה שיהיה. אני אדאג שהוא יקבל ממני את המכה! ועזרא: אני לא אשתוק לו. שלא יחשוב שאם הוא יצא וכאי במיטרה, העניין נגמר לטובתו. יש חוק, ואני אחי פש את החוק עד הסוף!

הסתים כפתיחת תיק על תקיפת שטר. על הירדררות החיסום עם הרס"ר רינגל סיפור העניינים.

התחלתי לתת לו עיתונים מינע, כדי שיעזוב אותי לנפשי. אחרי כמה זמן הוא בא ואמר לי: תגיד לכן שלך שיפסיק לרכב בחצר על אפניינים. אפרתי לו: גם הבן שלך חובב סאן על אפניינים. והוא אמר: מה, אתה מתחזק אליי? אני אראה לך!

הליכרון בצואה התחיל אצל הירקן, לפני ארבע שנים בערך. כל בוקר היה הירקן בא לתנות, שהיו לה רלתות מרשת, והיה מוצא צואה על הירקן. הוא היה מתגעגע, בוכה. לא ידע מי עזר לה לו את זה.

ש לא ידענו אז מי האשם, אבל אשתי ראתה את רינגל ליד התנות. הירקן נהג לרוחץ את המכונית שלו בחצר. רינגל, המרגיש שצמנו כבוס של הבניין, התרגז שאדם זר, כפי שהוא קרא לירקן, רוחץ את מכוניתו בחצר. עבר איזה זמן, ואז הגיעה הצואה.

יש דירר בבניין, מיסאל צבי שמו, שהוא נכה קשה ברגליו. צבי סיפר לי מהזן פעמים שהוא וחשד שרינגל פלג צר לו את צמיגי המכונית. רינגל לא עירייה, שירשמו לו רפורטים. הוא הרי

הקרב על הקיוסק

ב עלי הקיוסק, גאולה ועזרא סעדיה, הורים לשלוש בנות ובן, קנו את הקיוסק לפני שש שנים.

בשנתיים הראשונות שרר שקט בכניין. לא היה לי שום קשר עם רינגל, מספר עזרא. אבל כבר נימים הראשוני גים הוהירי אותי שכנים בבניין ובסביבה, וגם קליינטים של בעלי-הקיוסק הקודם, מפני הרס"ר.

הם אמרו: הוא עושה צרות. גם לבעלי-הקיוסק הקודם, לבעלי התנויות השכונות וגם לדיירי הבניין הוא עשה צרות. עניתי להם שאין לי שום עניין איתו, ולא תהיה לו סיבה לעשות לי צרות.

אבל כעבור שנתיים זה קרה. רינגל התחיל לבקר בקיוסק, באותה ההודמ' נתו הוא ביקר גם אצל הירקן ליד, והתחיל להציק לו. הוא הומין פקח-עירייה, שירשמו לו רפורטים. הוא הרי

גאולה ועזרא סעדיה, אשתי ראתה אותו...

יודע את החוק, וכל פעם היה מוצא תוריון אחר. פעם, כאשר בא אלי, סיפרתי לו שאני עבריינית לשעבר. רציתי שיתפוס מרחק ממני. הוא המשיך לבקר. היה קר נה עיתונים. באחד הימים נכנסה אשתו לקיוסק, אמרה שהיא מחפשת אתו משהו לבן שלהם, אמר, השוכב בבית חולים. נתתי לה בנובנוניירה גדולה. אמרתי שזה מתנה ממני לילד, שיהיה בריא.

אתה מתחצץ אליי?! **ה עבריינות שלך**, אמר סעדיה, היתה רברים קטנטנים. בגיל 15, כאשר היה נער-שליח על אפניינים, לל וזה לשני נערים, בוגרים ממנו, שגנבו מכונית. הם נתפסו, קיבלו קנס קטן ומי אסר על תנותי.

בגיל 20, כאשר רכב על אופנוע, רצה שוטר לבדוק את רישיונותיו. לעזרא, שעבר אז כמכונאי-אופנועים, לא היה רישיון, והוא התחיל להתחבא עם השוטר. השוטר ניסה להעלותו לניידת שהגיעה, עזרא התנגד בכוח, והעניין

מוזמנים לצורך ההימורים. את הכסף שבו זכה בכוח הוכיח הפנה למעקב אחרי הקבוצות המשתתפות במחזור המיטרה. הפכתי למהמר כפיתיי. הכסף לא היה חשוב לי. היה חשוב לי האתגר שבהימור, אומר יעבז.

שיטת ההימור שלו היתה כזו: בטוטו משתתפים 14 מיטחים. המטרה היא לנחש מי ינצח בכל 14 המיטחים. בכל טופס ניתן למלא חמישה משור לשים. משולש הוא כאשר רושמים את כל האפשרויות, כלומר: 1, 2 או תיק. אחרי שממלאים חמישה משולשים, נותרים תישעה משחקים פתוחים, שאת תוצאותיהם צריכים לנחש. כדי לסגור תוד משולשים, צריך לחזק עוד שלר שה טפסים, כאשר בכל אחד מהם נר שמת אפשרות אחת לגבי תוצאת ה מיטחה. לזה קוראים "מיטחה כבוה".

כדי לסגור מיטחה כבוה, צריך למלא טפסים בכפולות של שלוש. ככל שממלאים יותר טפסים, עולה סכום ההימור.

בשבוע שבו זכה יעבז בזכייה הגדולה, מילא 11 משולשים. נותר לו להמר על שלושה מיטחים בלבד. מי כיוון שעקב אחרי הקבוצות, היה בטוח בתוצאות המיטחים. עבור 729 טפסיים ששלח לפני הזכייה הגדולה שילם 88,542 שקל. ככל שמשקיעים סכומי כסף גדולים יותר, כך מגדילים את הסיכוי לזכייה, אלא שצריך לדעת מתי כדאי להשקיע. יעבז ידע, אך בהימור כמו בהימור, לא תמיד מרוויחים.

אחרי שזכה באוגוסט 1987 במיליון דולר, רכש בית פרטי בשכונת דן. הוא המשיך להמר בסכומים-כסף גדולים, ואחרי ארבעה חודשים נאלץ למכור את ביתו החדש. אשתו לחצה עליו שירכוש דירה בבתיים, וירשום אותה על שמה. הצעד הנכון שעשתה הבטיח לה מקום מגורים אחרי שיעבז ירד למעשה מנכסיו. הוא החליט להעמיד את רשויות הטוטו במיבחן.

צ'ק ללא כיסוי

לפני ארבעה חודשים הימר בסך כום של 107 אלף שקל. הוא נתן צ'ק ליום השישי, ובמקביל נתן הוראה למנהל הבנק שלו לכסל את מסיכות סכניות.

הטפסים שמילא השתתפו בהימורי הטוטו, למרות שתמורתם לא שולמה. ביום השני פנתה חברת נשור לסוכן ההימורים שלו, בתביעה שישלם את הכסום, מכיוון שהצ'ק של יעבז חזר בצורה היום טילפן יעבז לסוכן והודיע לו שהוא מביא את הכסף, חלקו במוזמן וחלקו בצ'קים בנקאיים. הוא הביא את הכסף והעניין הושקט. כולם היו מעוניינים שימשיך להמר בסכומים גדולים. לפני שבוע החליט לפוצץ את העניין ולהתריע בכך על השיטה. הוא שלח טפסים בשווי של 92 אלף שקל. כ-90 אלף שולח אצל סוכנו הקבוע מזה 20 שנה, ואל אור, וכי-2200 שקל בסוכנות טוטו אחרת. הוא שלח באמצעות שתי תחנות שונות, כדי להוכיח שלא רק סוכן הטוטו שלו עובר בשיטת הצ'קים הרחויים, אלא כל תחנות הטוטו.

הטפסים שמילא השתתפו במחזור ההימורים, אולם הצ'קים שנמסרו עבור ההימורים לא כובדו. כדי לשכנע את הסוכן שלו שלצ'קים שמסר יש כיסוי, הראה לו צילומים של צ'קים בנקאיים, שהוכנו מראש, ושניתנו לו על-ידי גורמים שלהם הבטיח שאם יוכה ימסור אותם, ואם לא ישמידם.

יעבז לא זכה ולא שילם את 92 אלפי השקלים. סוכן הטוטו שלו נפל קורבן תמים לתרגיל שיעבז עשה. בפיצוץ הפרשה תוכנן לפני שבועיים, כי לא היה לי שביל מה לישק עוד, אומר יעבז. המטרה שלי היא להזהיר אנשים שלא יתפתו להמר בסכומים-כסף גדולים. חבל להרוס מיטפות בגלל ההימורים!

יחזמונה פנה למטרה, כדי שלא יתבעו את סוכני-הטוטו. רציתי לקחת על עצמי את הפרשה, ובית-הדין הפירסום חילט אם היו מעשי-מירמה או לא. העולם הזה 2669